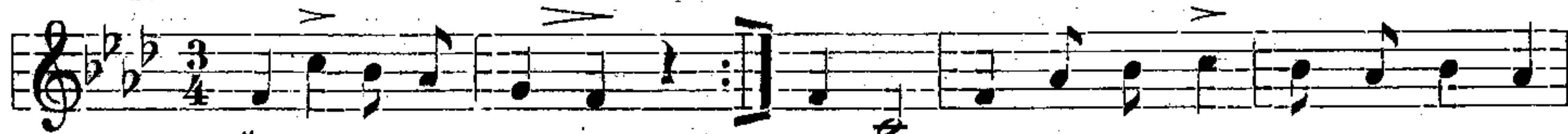

34.

Od Kyjova.

Táhle.

Šu-li-no-vi chlapci
to sú jako brab-ci;

za-bi - li sy-ne-čka, ja už o půl

no - ci.

Šulinovi chlapci
to sú jako brabci;
zabili synečka
ja už o půl noci.

Františku, Františku,
na kehos ty volal,
dyž ti ten dluhý nůž
do srdečka bodal.

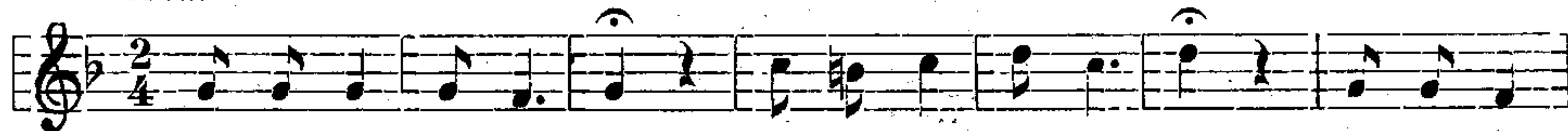
A já sem zavolal
na svého tatíčka,
dyž mě nůž bodali
do mého srdečka.

Františku, Františku,
kehos ještě volal,
dyž ti ten dluhý nůž
do srdečka bodal.

A já sem zavolal
na svoju maměnku,
dyž mě krev zalila
tenkú košulenu.

35.

Z Hrušek u Břeclavy.

Mírně.

To U-nín-ské po - le na čér-no zo-ra - né, Do-rať-ko-

vú kr - vů ko-lem spo - lé - va - né.

To Unínské pole
na černo zorané,
Doračkovú krvú
kořem spořevané.

Tetko Doračkova,
nic sa nelakajte,
vařemu synovi
bílú plachtu dajte.

Nechcu já, mamičko,
kořelky takovéj,
už sem dávno čekář
těj smrti takovéj.

Uninřčí zemané
snáď chřeba nemáte?
Při Tureckých žitách
řudi zabíjáte.

Můj synáčku miřý,
dybys ně chceř ožit,
věru bych ti dařa
kořelku zřatem řit.

Už Doračka nesú
mřádenci pod věnci,
a Rařaju vedú
katé k řibenici.

Jeho frajřenky
třema řady stáły
a tak naříkaly
jak by hudci hráři.

Jak by hudci hráři,
uherská muzika,
keř Doračka nesly
hore do cinterka